

СТІЙКИЙ РОЗВИТОК АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ВПЛИВ АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Іванов Юрій Олександрович

магістрант освітньої програми «Адміністративний менеджмент»

Сумський національний аграрний університет

Ігнатенко Олег Вікторович

магістрант освітньої програми «Адміністративний менеджмент»

Сумський національний аграрний університет

Постановка проблеми. Стале сільське господарство передбачає використання стійких систем виробництва продуктів харчування та впровадження кращих сільськогосподарських практик, які підвищують продуктивність, що також може допомогти підтримувати екосистеми без шкоди для якості води та ґрунту та інших природних ресурсів. Кожна країна шукає власний шлях до реалізації сталого сільського господарства в існуючих екологічних, економічних і соціальних умовах. При діагностиці економічної складової сталого розвитку сільськогосподарських підприємств необхідно виділяти динамічні характеристики різного рівня, які відображають процеси переходу до нового стану.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Основні напрями наукових досліджень розглядали такі вітчизняні вчені як: В. Андрійчук, В. Аранчій, М. Деркач, М. Коденська, Ю. Лупенко, П. Саблук, О. Скидан, О. Ульянченко та інші.

Мета та завдання дослідження. Метою дослідження є дослідити вплив адміністративного менеджменту та маркетингової діяльності та сталість сільськогосподарських підприємств.

Виклад основного матеріалу. Категорія «сталий розвиток» використовується вченими з різних галузей науки таких як біологія, економіка,

математика, механіка, психологія, соціологія, інженерія, фізика, хімія та інші пов'язані з вивченням та функціонуванням складних систем [1]. У теорії стійкості системи вона пов'язана з порядком, інваріантністю та рівновагою і використовується для опису стану, структури, окремих підсистем, процесів і зв'язків. Усе це суттєво ускладнює процеси наукового дослідження економічних систем загалом і підприємств зокрема. Причому, якщо в точних науках поняття стійкості та рівноваги системи ніколи не ототожнюються, то в економічних дослідження окремі науковці висловлювали свою думку щодо тотожності даних понять. Визначення «сталого розвитку» в науці містить багато формалізацій, які залежать від специфіки даної системи та використовуються при аналізі поведінки системи.

На думку С. І. Крючок, поняття сталого економічного розвитку нерозривно пов'язане з потенціалом підприємства, оскільки обсяг набутого потенціалу та можливості його нарощування є ефективною основою для відновлення стану сталого функціонування підприємства та розвитку бізнесу [2]. Це означає свідоме цілеспрямоване прагнення до змін, яке трансформується у зміни, спрямовані на якомога повніше досягнення місії системи. Тому енергія змін може мати нерівномірну щільність на кожному етапі розвитку підприємства або його окремих систем, що залежить від того, наскільки система набуває потенціалу з об'єктивних резервів для «якісного стрибка» і кількісного збільшення збереження стабільності та збалансованості бізнесу в процесі розвитку.

На ефективність управління сільськогосподарським підприємством, як і управління маркетингом, виробництвом та іншими сферами діяльності, впливає забезпечення злагодженості керівників, створення сприятливих умов для їх роботи і, як наслідок, підвищення продуктивності праці та рівня діловодства. Діловодство сільськогосподарських підприємств це діяльність керівників і працівників, залучених до управління сільськогосподарським підприємством, метою якої є створення сприятливих умов для технічного, технологічного, санітарно-гігієнічного, інформаційно-документаційного та соціально-

психологічного управління. Природа розвитку адміністрування сприяє використанню передових методів адміністративної роботи з акцентом на комунікаційний процес. Ми вважаємо, що вдосконалення комунікаційного процесу включає: покращення технічного та інформаційного забезпечення організації; встановлення належного рівня організаційної культури, що включає високий рівень поваги до досвідчених колег і створення сприятливого середовища спілкування; розвиток комунікації в рамках, визначених нормативно-правовими документами, з урахуванням взаємодії із зовнішнім середовищем та орієнтацією на успіх [3].

Усі системи мають не лише змінюватися кількісно, а й розвиватися, щоб ефективно функціонувати в майбутньому. Протягом життєвого циклу робочий шлях системи безперервно змінюється, що відображає зміну робочих станів системи з часом. Перехід системи з одного шляху функціонування на інший означає зміну динамічної рівноваги, встановлює її на іншому рівні і відображає перехід на новий етап розвитку. З точки зору теорії систем і концепції самоорганізації, розвиток підприємства передбачає істотні якісні зміни в її структурі, в складі і зв'язках та способі функціонування. Поняття зростання і розвитку системи не слід ототожнювати, оскільки перше стосується лише кількісних змін значень параметрів системи. Однак у процесі розвитку системи можуть змінюватися не тільки в структура та механізм роботи, а й види діяльності та темпи зростання.

Дотримання принципів сталого сільського господарства сприятиме досягненню цілей сталого розвитку шляхом ефективного використання природних механізмів та інноваційних принципів сталого сільськогосподарського виробництва в Україні.

Висновки. Економічне зростання та розвиток сільськогосподарського виробництва важливі для добробуту будь-якої країни, але особливо важливі для України. У нинішній ситуації в її економіці економічне зростання та розвиток є шляхом до високорозвиненої країни. Враховуючи відсталість сільськогосподарських підприємств у техніко-технологічній сфері, для України,

як і для більшості країн, найбільш бажаним є економічне зростання на основі розвитку або поєднане з розвитком, що забезпечує найвищі темпи економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності сільського господарства, виробництва і швидкого зростання матеріального багатства людей. Вважаємо, що широке використання інструментів маркетингу та адміністративного управління призводить до підвищення стабільності та конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств.

Список використаних джерел:

1. Крючок С. І. Теоретичні засади стійкого розвитку аграрних підприємств. *Агросвіт*. № 14, 2017. С. 55-60.

2. Крючок С. І. Теоретичні засади стійкого економічного розвитку сільськогосподарських підприємств. *Ефективна економіка* № 12, 2015. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=6627> (дата звернення 20.10.23).

3. Присяжнюк О. Ф. Удосконалення адміністрування розвитку аграрних підприємств та сільських територій на основі проектного управління. URL: http://ir.polissiauniver.edu.ua/bitstream/123456789/9135/1/Nauk_chyt_2017_3_167-169.pdf (дата звернення 20.10.23).